

Коледна пѣсенчица.

Небойте се, дѣчица малки,
приятель вашъ се днесъ роди!
За вази серафими Божи
огласятъ небеса съ тръби!

Безгрижни, чисти и безгрѣшни
верѣдъ нази вий сте радостъта
и ва'штѣ майки, бащи, братя
чрѣзъ васъ живѣятъ въ любовъта!

Босилекъ.

×

XXX

×

Любомиръ Бобевски.

О т п л а т а.

(Коледно разказче).

1

Снѣгъ вали на едри парцали. Покрива той ниви и поля, планини и гори, дворове и улици. Всичко живо се е прибрало на топло. Малкитѣ врабченца стоятъ сгущени подъ стрѣхитѣ. Вѣтрътъ бучи, бѣснува и събаря сухитѣ клоне на дърветата. Провира въ куминитѣ, между покривитѣ, носи снѣгъ и го трупя на прѣспи.

Заможнитѣ хора стоятъ въ кѣщи. Тѣ сж край печката, която весело бумти и ги прѣспива.

Бѣднитѣ вѣзнатъ отъ студъ. Въ огнището имъ не блѣщука огънь. Тѣхнитѣ дѣчица треперятъ. Бузкитѣ имъ сж посинѣли, краката — вкоченѣли. А студения вѣтръ безмилостно хлопа на продупченитѣ врата, чука по изпочупенитѣ прозорци. Дѣчицата се гушатъ въ майчини поли и бащини скутове.

Въ кѣщата на Минко Стояновъ е ужасно. Отчаяниятъ погледъ на болния Минко се лута изъ влажната и тъмна стаичка. Жена му моли Бога, дига ржка къмъ